

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 30/07/2024

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης: 2268

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 & Σάμου

Ταχ. Κώδικας : 104 40 - Αθήνα

Τηλέφωνο : 213 1312351

Email : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του Ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206).

β. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις.»(ΦΕΚ Α' 58).

γ. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)».

δ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

ε. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».

2. Την ΠΟΛ 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία **02/04/2024** και με αριθμό πρωτοκόλλουηλεκτρονικώς υποβληθείσα ενδικοφανή προσφυγή της με ΑΦΜ, κατοίκου Αθηνών, επί της οδού, κατά:

Α) Της από 04/03/2024 απορριπτικής απάντησης της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών επί του με αριθμό πρωτ./1101 αιτήματος της προσφεύγουσας.

Β) Της με αριθμό ειδοπ./21-12-2023 (αρ. δηλ./20-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, με βάση την 4^η τροποποιητική δήλωση, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2017.

Γ) Της με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 (αρ. δηλ./21-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου υπόχρεου, με βάση την 4^η τροποποιητική δήλωση, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2018.

Δ) Της με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 (αρ. δηλ./20-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου υπόχρεου, με βάση την 4^η τροποποιητική δήλωση, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2019.

Ε) Της με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 (αρ. δηλ./20-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου υπόχρεου, με βάση την 3^η τροποποιητική δήλωση, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2020.

ΣΤ) Της με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 (αρ. δηλ./20-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου υπόχρεου, με βάση την 2^η τροποποιητική δήλωση, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2021, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Την εισήγηση της ορισθείσας υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία 02/04/2024 και με αριθμό πρωτοκόλλουηλεκτρονικώς υποβληθείσας ενδικοφανούς προσφυγής της, με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Η προσφεύγουσα υπέβαλε στις 20 και 21/12/2023 τροποποιητικές δηλώσεις φόρου εισοδήματος των φορολογικών ετών 2017, 2018, 2019, 2020 και 2021.

Επίσης, στις 21/12/2023 υπέβαλε το με κωδικό/1101 Αίτημα στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, με το οποίο ζήτησε την εκκαθάριση των ως άνω τροποποιητικών δηλώσεων, αναγνωρίζοντας τα εισοδήματά της από συντάξεις από το Ευρωκοινοβούλιο ως απαλλασσόμενα του φόρου εισοδήματος, σύμφωνα με όσα ορίζονται με την Ε.2037/2023 εγκύκλιο.

Η αρμόδια Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών απέρριψε το ανωτέρω αίτημα της προσφεύγουσας με την από 04/03/2024 προσβαλλόμενη απάντησή της και κατά συνέπεια εκδόθηκαν οι συμπροσβαλλόμενες πράξεις διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικών ετών 2017 έως 2021, ως κάτωθι:

Με τη με αριθμό ειδοπ./21-12-2023 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, με βάση την 4^η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος, φορολογικού έτους 2017, δεν προέκυψε φόρος για καταβολή (προηγούμενο και νέο χρεωστικό ποσό 30.950,41 €).

Με τη με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Υπόχρεου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, με βάση την 4^η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος, φορολογικού έτους 2018, προέκυψε νέο χρεωστικό ποσό ύψους 31.992,51 € έναντι του προηγούμενου χρεωστικού ποσού 21.571,11 €.

Με τη με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, με βάση την 4η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος, φορολογικού έτους 2019, δεν προέκυψε φόρος για καταβολή (προηγούμενο και νέο χρεωστικό ποσό 29.575,07 €).

Με τη με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, με βάση την 3η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος, φορολογικού έτους 2020, δεν προέκυψε φόρος για καταβολή (προηγούμενο και νέο χρεωστικό ποσό 19.977,76 €).

Με τη με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, με βάση την 2η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021, δεν προέκυψε φόρος για καταβολή (προηγούμενο και νέο χρεωστικό ποσό 13.480,28 €).

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως τροποποίηση των προσβαλλόμενων πράξεων και την έντοκη επιστροφή κάθε αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου, προβάλλοντας τον κάτωθι ισχυρισμό:

Εσφαλμένη ερμηνεία και πλημμελής εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12 του ν. 4172/2013, όπως ισχύει, καθώς και της εγκυκλίου Ε. 2037/2023, διότι το εισόδημα των Ευρωβουλευτών από συντάξεις δεν υπόκειται σε φορολόγηση για τα φορολογικά έτη 2017-2021.

Επειδή, σύμφωνα με την διάταξη της παρ.4 του άρθρου 12 του ν.4172/2013, όπως προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 92 του ν. 5036/2023 (ΦΕΚ Α' 77/28-03-2023) και ισχύει από το φορολογικό έτος 2022 και εφεξής, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου 92:

«4. Το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις περιλαμβάνει και τις αποζημιώσεις και συντάξεις, τις οποίες λαμβάνουν οι Ευρωβουλευτές της Ελλάδας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 της απόφασης 2005/684/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε.2037/2023 με θέμα “Διευκρινίσεις ως προς τη φορολογική μεταχείριση της καταβαλλόμενης στους Ευρωβουλευτές της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποζημίωσης, μετά την έκδοση της με αριθ. 431/2023 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας και την προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 12 του ν. 4172/2013 (Α' 167) με τη παρ. 1 του άρθρου 92 του ν. 5036/2023 (Α' 77)”:

Α) Αντικείμενο

Η παροχή διευκρινίσεων για τη φορολογική μεταχείριση της καταβαλλόμενης, στους Ευρωβουλευτές της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αποζημίωσης, μετά την έκδοση της με αριθ. 431/2023 απόφασης του ΣτΕ, για τα φορολογικά έτη 2021 και προηγούμενα και την προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 12 του ν. 4172/2013 (Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, εφεξής «ΚΦΕ») με την παρ. 1 του άρθρου 92 του ν. 5036/2023 για τα φορολογικά έτη 2022 και επόμενα.

Β) Περιεχόμενο

Με την παρούσα εγκύκλιο διευκρινίζεται ότι, η καταβαλλόμενη, στους Ευρωβουλευτές της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, αποζημίωση, για τα φορολογικά έτη 2021 και

προηγούμενα, δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, ούτε στην κατ' άρθρο 43Α του ΚΦΕ ειδική εισφορά αλληλεγγύης, μετά την έκδοση της με αριθ. 431/2023 απόφασης του ΣΤΕ και παρέχονται οδηγίες για την υποβολή και εκκαθάριση τροποποιητικών δηλώσεων για τις περιπτώσεις που τα ποσά αυτά δηλώθηκαν και φορολογήθηκαν κατά τα προηγούμενα έτη ως εισόδημα από μισθωτή εργασία. Επίσης, επισημαίνεται ότι η αποζημίωση αυτή, για τα φορολογικά έτη 2022 και επόμενα, φορολογείται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 92 του ν. 5036/2023.

Γ) Πεδίο Εφαρμογής

Η παρούσα αφορά φυσικά πρόσωπα Ευρωβουλευτές της Ελλάδας.

Αναφορικά με το παραπάνω θέμα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Με την με αριθ. 431/2023 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας έγινε δεκτό ότι, προκειμένου η αποζημίωση (και η μεταβατική) που λαμβάνουν οι Έλληνες Ευρωβουλευτές από την Ευρωπαϊκή Ένωση (εφεξής Ε.Ε.), να υπαχθεί σε φορολογία εισοδήματος με βάση την εθνική νομοθεσία, κατ' ενάσκηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 12 παρ. 3 της απόφασης 2005/684/ΕΚ, ευχέρειας που έχει κάθε κράτος μέλος της Ε.Ε., ο Έλληνας νομοθέτης έπρεπε, σύμφωνα με τις αρχές της νομιμότητας και βεβαιότητας του φόρου, αλλά και της σαφήνειας και προβλέψιμης εφαρμογής των εκάστοτε θεσπιζόμενων κανονιστικών ρυθμίσεων, όπως ιδίως εκείνων με τις οποίες επιβάλλονται φόροι, τέλη, εισφορές κ.λπ., τηρώντας, παράλληλα, την επιταγή του άρθρου 78 παρ. 2 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία δεν μπορεί να επιβληθεί φόρος ή οποιοδήποτε οικονομικό βάρος με νόμο αναδρομικής ισχύος που εκτείνεται πέρα από το οικονομικό έτος το προηγούμενο εκείνου κατά το οποίο επιβλήθηκε, να έχει θεσπίσει νέα, σαφή, ειδική διάταξη τυπικού νόμου εντασσόμενη στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (σκέψη 9). Περαιτέρω, το ΣΤΕ δέχθηκε ότι δεν υπήρχε στον ΚΦΕ ειδική διάταξη, η οποία να υπαγάγει την αποζημίωση (και τη μεταβατική) των Ευρωβουλευτών σε φορολογία εισοδήματος από μισθωτή εργασία και η οποία για την ταυτότητα του λόγου δεν υπόκειτο ούτε και στην κατ' άρθρο 43Α του ΚΦΕ ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα φυσικά πρόσωπα (σκέψη 10). Κατόπιν των ανωτέρω έγινε δεκτό ότι η προσβαλλόμενη με την αίτηση ακύρωσης με αριθ. Ε.2162/2021 εγκύκλιος του Διοικητή της ΑΑΔΕ με την οποία κοινοποιήθηκε η με αριθ. 70/2021 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., κατά το μέρος που αναφέρεται ότι «οι αποζημιώσεις που λαμβάνουν οι Ευρωβουλευτές από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αντιμετωπίζονται ως εισόδημα από μισθωτή υπηρεσία αλλοδαπής προελεύσεως και φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις», εισήγαγε το πρώτον αυτοτελή ρύθμιση κανονιστικού χαρακτήρα η οποία, θα έπρεπε να είναι ρύθμιση εντασσόμενη σε τυπικό νόμο (σκέψη 12) και κρίθηκε ότι η εγκύκλιος αυτή, το περιεχόμενο της οποίας παραβιάζει τις διατάξεις των άρθρων 78 (παρ. 1 και 2) του Συντάγματος, δεν έχει δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, αλλά έχει αναρτηθεί μόνο στο διαδίκτυο (στον ιστότοπο «ΔΙΑΥΓΕΙΑ») και έχει ήδη τύχει εφαρμογής, είναι μη νόμιμη, ανυπόστατη και ακυρωτέα για λόγους ασφάλειας δικαίου (σκέψη 14).

2. Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 92 του ν. 5036/2023, προστέθηκε παρ. 4 στο άρθρο 12 του ΚΦΕ, με έναρξη ισχύος από το φορολογικό έτος 2022 και εφεξής (παρ. 2 άρθρου 92 ν. 5036/2023), με την οποία ορίζεται ότι το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις περιλαμβάνει και τις αποζημιώσεις και συντάξεις, τις οποίες λαμβάνουν οι Ευρωβουλευτές της Ελλάδας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 της απόφασης 2005/684/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Όπως προκύπτει από τη σχετική αιτιολογική έκθεση, η πιο πάνω διάταξη θεσπίστηκε προκειμένου να επιβληθεί με διάταξη τυπικού νόμου κατά τα αναφερόμενα στην ως άνω με αριθ. 431/2023 απόφαση του ΣΤΕ, φόρος εισοδήματος στις αποζημιώσεις που λαμβάνουν οι Ευρωβουλευτές και σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 78 παρ. 2 του Συντάγματος. [...]

4. Ενόψει των ανωτέρω, φορολογούμενοι οι οποίοι συμπεριέλαβαν στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος φορολογικών ετών 2021 και προηγούμενων την **αποζημίωση** (και τη μεταβατική) που έλαβαν ως Ευρωβουλευτές της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κατ' εφαρμογή της απόφασης 2005/684/ΕΚ, ως φορολογητέο εισόδημα, δύνανται να υποβάλλουν στις Δ.Ο.Υ., τροποποιητικές δηλώσεις, για τα φορολογικά έτη για τα οποία δεν έχει παρέλθει η κατά τα ανωτέρω αναφερόμενη προθεσμία για την υποβολή τους και αντιστοίχως δεν έχει παραγραφεί η αξίωσή τους για την επιστροφή του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου. Οι τροποποιητικές αυτές δηλώσεις υποβάλλονται με τη συμπλήρωση των ποσών αυτών στους κωδικούς 781-782 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (έντυπο Ε1). Αντιστοίχως, στις περιπτώσεις για τις οποίες έχουν υποβληθεί τροποποιητικές δηλώσεις στις Δ.Ο.Υ. για τις οποίες η σχετική αξίωση επιστροφής δεν έχει υποκύψει σε παραγραφή και δεν έχουν ακόμα εκκαθαρισθεί ή έχει υποβληθεί δήλωση με επιφύλαξη ως προς τη φορολόγηση των ανωτέρω ποσών η οποία δεν έχει απορριφθεί ρητά, οι δηλώσεις αυτές εκκαθαρίζονται με τη μεταφορά των ποσών αυτών από τους κωδικούς 389-390 στους κωδικούς 781-782 του εντύπου Ε1. [...].».

Επειδή, σύμφωνα με την ΣτΕ 431/2023, “Αποζημίωση Ευρωβουλευτή - Ακύρωση της Ε 2162/2021 εγκυκλίου της ΑΑΔΕ”:

«[.....] 10. Επειδή, ενόψει και των συνταγματικών αρχών της νομιμότητας και της βεβαιότητας του φόρου, καθώς και της ασφάλειας δικαίου (πρβλ. ΣτΕ 591/2022, 266-5, ΣτΕ 260/2022, 1416, 1414-1/2021, ΣτΕ 484/2021, ΣτΕ 2121/2016, ΣτΕ 3327/2015 κ.ά.), αλλά και της επιβαλλόμενης στενής ερμηνείας των διατάξεων με τις οποίες επιβάλλεται φορολογικό βάρος (ΣτΕ 591/2022, 1416, ΣτΕ 484/2021, ΣτΕ 2121/2016, ΣτΕ 3327/2015), προκειμένου να υπαχθεί συγκεκριμένη παροχή στην οικεία επιμέρους κατηγορία εισοδήματος από μισθωτή εργασία, πρέπει οι σχετικές διατάξεις να μην είναι ασαφείς, ενώ δεν είναι δυνατή η αναλογική ή διασταλτική εφαρμογή των διατάξεων αυτών και σε άλλες παροχές που καταβάλλονται σε διάφορες κατηγορίες φορολογουμένων. Εν προκειμένω, στις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 7 παρ. 2 περ. α' και 12 του Κ.Φ.Ε., με τις οποίες προσδιορίζεται η έννοια του εισοδήματος από μισθωτή εργασία, αναφέρεται ρητώς ότι στο ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτή εργασία περιλαμβάνονται τα πάσης φύσεως εισοδήματα σε χρήμα ή σε είδος που αποκτώνται στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης. Εξάλλου, στην παρ. 2 του άρθρου 12 καθορίζονται οι περιπτώσεις που κατά τον Κ.Φ.Ε. συνιστούν «εργασιακή σχέση», στις οποίες περιλαμβάνονται πρωτίστως η παροχή υπηρεσιών στο πλαίσιο σύμβασης εργασίας σύμφωνα με τις διατάξεις του εργατικού δικαίου ή βάσει προφορικής ή έγγραφης σύμβασης εξαρτημένης εργασίας, καθώς και οι λοιπές αναφερόμενες στην ως άνω διάταξη περιπτώσεις (ειδικά μισθολόγια του Δημοσίου, δικηγόροι με πάγια αντιμισθία, συμβάσεις παροχής υπηρεσιών ή συμβάσεις έργου υπό ειδικές προϋποθέσεις κλπ), ενώ στην παρ. 3 του ίδιου άρθρου απαριθμούνται οι ειδικότερες παροχές που θεωρούνται εισόδημα από μισθωτή εργασία. Τούτων έπεται ότι, ενόψει των γενομένων δεκτών στις σκέψεις 5 και 6, σε συνδυασμό με τις παρατεθείσες στη σκέψη 8 διατάξεις του Κ.Φ.Ε., δεν υπάρχει ειδική διάταξη σε αυτόν, η οποία να υπαγάγει την αποζημίωση των Ευρωβουλευτών σε φορολογία εισοδήματος από μισθωτή εργασία. Εξάλλου, δεν αρκεί για την φορολόγηση της εν λόγω αποζημίωσης με βάση τις διατάξεις του Κ.Φ.Ε. ως εισόδημα από μισθωτή εργασία το γεγονός ότι, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 4, αυτή υπόκειται στον προβλεπόμενο από τον προαναφερθέντα Κανονισμό 260/68 του Συμβουλίου φόρο υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον οποίο υπόκεινται μισθοί, ημερομίσθια και απολαβές. Τα δε συναφώς προβαλλόμενα από το Δημόσιο με το από 13-2-2023 υπόμνημά του περί του ότι η αποζημίωση των Ευρωβουλευτών “θεωρείται εισόδημα

προερχόμενο από μισθωτή εργασία αφού ισχύουν και γι' αυτούς [σε σχέση με τη φορολόγηση της αποζημίωσής τους από την Ευρωπαϊκή Ένωση] όσα ισχύουν για τους υπαλλήλους και το λοιπό προσωπικό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων" είναι απορριπτέα ως αβάσιμα. Συναφώς, η επίμαχη αποζημίωση δεν θα μπορούσε να υπαχθεί ούτε στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν. 4172/2013, σύμφωνα με την οποία, για τους σκοπούς του Κ.Φ.Ε., εργασιακή σχέση υφίσταται όταν ένα φυσικό πρόσωπο παρέχει υπηρεσίες οι οποίες ρυθμίζονται από τη νομοθεσία περί μισθολογίου και ειδικών μισθολογίων των υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου. Τούτο δε προεχόντως διότι, ενόψει και της επιβαλλόμενης στενής ερμηνείας των φορολογικών διατάξεων, οι Έλληνες Ευρωβουλευτές ούτε λειτουργοί του Δημοσίου είναι, δοθέντος του ότι ως αντιπρόσωποι των Ελλήνων πολιτών στο Ευρωκοινοβούλιο δεν τελούν σε οποιαδήποτε σχέση με το Ελληνικό Δημόσιο (ΑΕΔ 22/1985), το δε μισθολόγιό τους δεν ρυθμίζεται από διάταξη της εθνικής νομοθεσίας, αλλά από την προαναφερθείσα 2005/684/ΕΚ απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Τέλος, η αποζημίωση των Ευρωβουλευτών δεν εμπίπτει ούτε σε κάποια εκ των λοιπών κατηγοριών φορολογητέου εισοδήματος της παρ. 2 του άρθρου 7 του Κ.Φ.Ε.. Τούτων έπεται ότι για την υπαγωγή της αποζημίωσης των Ελλήνων Ευρωβουλευτών σε φόρο εισοδήματος ως εισόδημα από μισθωτή εργασία απαιτείται, σύμφωνα με τα γενόμενα δεκτά στη σκέψη 9, ειδική νομοθετική πρόβλεψη, μη αρκούσης της γενικής ρήτρας περί εισοδήματος εκ μισθωτής εργασίας του άρθρου 12 παρ. 1 του Κ.Φ.Ε.. Για την ταυτότητα του λόγου η αποζημίωση (και η μεταβατική) των Ελλήνων Ευρωβουλευτών δεν υπόκειται ούτε και στην κατ' άρθρο 43 Α του Κ.Φ.Ε. ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα φυσικά πρόσωπα. Τούτο δε ενόψει του, μετά την ενσωμάτωσή της στον Κ.Φ.Ε., χαρακτήρα της εν λόγω εισφοράς ως "τακτικού"/συνήθους φόρου επί του εισοδήματος (ΣτΕ 2465/2018 7μ.), σε συνδυασμό με το γράμμα της παραγράφου 1 της ως άνω διάταξης του άρθρου 43 Α, σύμφωνα με το οποίο στην εισφορά αυτήν υπόκειται το άνω των 12.000 ευρώ συνολικό εισόδημα φυσικού προσώπου που προκύπτει από την άθροιση των εισοδημάτων των ίδιων κατηγοριών εισοδήματος οι οποίες, σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 2 του Κ.Φ.Ε., υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος, ήτοι από μισθωτή εργασία και συντάξεις, από επιχειρηματική δραστηριότητα, από κεφάλαιο και από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου. [...].».

Επειδή, σύμφωνα με την ΣτΕ 200/2024, "Επιβολή φόρου εισοδήματος σύμφωνα με το ν. 4172/2013 στην καταβαλλόμενη από την Ευρωπαϊκή Ένωση σύνταξη αρχαιότητας στους (πρώην) Ευρωβουλευτές":

« [...] 10. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 9 (παρ. 1 και 2) της Απόφασης 2005/684/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σε συνδυασμό με τα διαλαμβανόμενα στο σημείο (3) του προοιμίου αυτής, τόσο η καταβολή αποζημίωσης όσο και η καταβολή μεταβατικής αποζημίωσης και σύνταξης στον Ευρωβουλευτή συνιστούν όρους για την άσκηση της εντολής του. Ειδικότερα, σύμφωνα με τη γραμματική διατύπωση της παρ. 1 του ως άνω άρθρου 9 της εν λόγω απόφασης, η καταβολή αποζημίωσης και δη εύλογης αποσκοπεί στη διασφάλιση της ανεξαρτησίας του κατά τη διάρκεια άσκησης της εντολής, το δε σχετικό δικαίωμα υφίσταται, σύμφωνα με το άρθρο 1 της απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 19ης Μαΐου και 9ης Ιουλίου 2008, σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής του καθεστώτος των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθ' όλη τη διάρκεια άσκησης των καθηκόντων τους. Περαιτέρω, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 9 παρ. 2, 14 (παρ. 1 και 3) της ως άνω Απόφασης 2005/684/ΕΚ και 49 της προαναφερθείσης απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, συνάγεται ότι μόλις ο Ευρωβουλευτής συμπληρώσει το 63ο έτος της ηλικίας και εφόσον έχει ασκήσει την εντολή τουλάχιστον κατά

ένα πλήρες έτος, αποκτά δικαίωμα ισόβιας σύνταξης αρχαιότητας, το οποίο υφίσταται ανεξαρτήτως άλλης συντάξεως, το δε ύψος αυτής, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 14 της ως άνω 2005/684 απόφασης, τελεί καταρχήν σε αναλογία με το ποσό της -καταβαλλόμενης κατά την άσκηση της εντολής στο Ευρωκοινοβούλιο- αποζημίωσης, περαιτέρω δε συναρτάται τόσο με την διάρκεια άσκησης της εντολής - ή και περισσότερων εντολών- στο Ευρωκοινοβούλιο (βλ. παρ. 2 και 3 του άρθρου 49 της ως άνω απόφασης του Προεδρείου), όσο και με την σωρευτική άσκηση εντολής σε άλλο (εθνικό) Κοινοβούλιο (βλ. άρθρο 14 παρ. 4 και 11 της Απόφασης 2005/684 σε συνδυασμό με το άρθρο 50 της ως άνω απόφασης του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου). Εξάλλου, τίθεται και ανώτατο ποσοστιαίο όριο (70%) συναρτώμενο με το ύψος της καταβαλλόμενης αποζημίωσης (άρθρο 14 παρ. 2 της ως άνω Απόφασης 2005/684/ΕΚ). Από το, κατά τα ανωτέρω, διαγραφόμενο σύστημα συνταξιοδότησης των Ευρωβουλευτών, συνάγεται ότι σύνταξη αρχαιότητας συνιστά “αμοιβή” που καταβάλλεται λόγω της ειδικής νομικής σχέσης με την Ε.Ε. και της συμβολής τους στην εκπλήρωση των σκοπών της προς όφελος των κρατών μελών και των πολιτών, τους οποίους εκπροσωπούν. Η δε συνάρτηση του ύψους της σύνταξης με το ύψος της (εύλογης) αποζημίωσης που καταβαλλόταν κατά τη διάρκεια άσκησης της εντολής -δυνάμενη ν’ ανέλθει κατ’ ανώτατο ύψος στο 70% της αποζημίωσης - ικανοποιεί την ανάγκη διατήρησης ως ένα βαθμό, εγγύτητας με το κατά το χρόνο άσκησης της εντολής εισόδημα, αποβλέποντας στην διευκόλυνση της προσαρμογής στις μεταγενέστερες του πέρατος της εντολής, αλλά και του εν γένει επαγγελματικού βίου οικονομικές συνθήκες καθώς και στη διατήρηση αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης. Λαμβανομένου υπόψη ότι, ενόψει των γενομένων δεκτών στην προηγούμενη σκέψη, τα κράτη μέλη δύνανται να φορολογούν την αποζημίωση και τη σύνταξη που καταβάλλει η Ε.Ε. στους Ευρωβουλευτές ασκώντας ευχέρεια την οποία η Ένωση, υπό προϋποθέσεις, τους παρέχει, αποδεχόμενη με τον τρόπο αυτό την ενίσχυση των εσόδων των κρατών μελών από δικούς της πόρους (βλ. κατωτέρω επόμενη σκέψη), η επιβάρυνση της αποζημίωσης και της σύνταξης του Ευρωβουλευτή και με εθνικούς φόρους ουδόλως πλήσσει την ανεξαρτησία του. Σε ότι αφορά την Ελλάδα, υπαγορεύεται, προεχόντως, από την ανάγκη εκπλήρωσης της συνταγματικής φύσεως καθολικής υποχρέωσης κάθε Έλληνα πολίτη περί ισότιμης, ανάλογα με τις δυνάμεις του, συνεισφοράς στα δημόσια βάρη (βλ. κατωτέρω σκέψη 13). [...]

13. Επειδή, ο Έλληνας νομοθέτης, μετά τη δημοσίευση της 431/2023 απόφασης της επταμελούς συνθέσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας, ασκώντας την ευχέρεια που του παρέχει το άρθρο 12 της 2005/684/ΕΚ απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί του καθεστώτος των Ευρωβουλευτών, με το άρθρο 92 του ν. 5036/2023 υπήγαγε σε φόρο εισοδήματος την αποζημίωση και τη σύνταξη αρχαιότητας που λαμβάνουν οι Έλληνες Ευρωβουλευτές, ως ειδική υποκατηγορία της κατηγορίας “εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις”. Όπως προκύπτει τόσο από την 2037/26.3.2023 εγκύκλιο του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. προς τα όργανα της φορολογικής διοίκησης με θέμα “Διευκρινίσεις ως προς τη φορολογική μεταχείριση της καταβαλλόμενης στους Ευρωβουλευτές της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποζημίωσης μετά την έκδοση της με αριθ. 431/2023 απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας και την προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 12 του ν. 4172/2013 (Α’ 167) με τη παρ. 1 του άρθρου 92 του ν. 5036/2023 (Α’ 77)” επισημάνθηκε, μεταξύ άλλων, ότι “για τα φορολογικά έτη 2022 και επόμενα, ... τα υπόψη ποσά υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος και αναγράφονται στους κωδικούς 389-390 του εντύπου Ε1 της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος, επιλέγοντας ως χώρα προέλευσης, τη χώρα προσωρινής διαμονής κατά τον χρόνο άσκησης των καθηκόντων του Ευρωβουλευτή. Αντίστοιχα, το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε υπέρ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου συμπληρώνεται στους κωδικούς 651-

652 του ως άνω εντύπου, με επιλογή της ένδειξης «Λοιπές περιπτώσεις» (σχετ. Α.1042/2023 απόφαση Διοικητή Α.Α.Δ.Ε., Β' 2121), προκειμένου να πιστωθεί, σύμφωνα με το άρθρο 9 του Κ.Φ.Ε., και να τηρείται η προϋπόθεση της παρ. 3 του άρθρου 12 της Απόφασης 2005/684/ΕΚ περί αποφυγής διπλής φορολόγησης.» (σημείο 6 εγκυκλίου). Κατά συνέπεια, ενόψει των γενομένων δεκτών στη σκέψη 11, ο Έλληνας κοινός νομοθέτης, στο πλαίσιο της ευρείας ευχέρειας που διαθέτει για τη διαμόρφωση του εκάστοτε κατάλληλου συστήματος επιβολής φόρου εισοδήματος, προέβλεψε για την κατηγορία «εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις», στην οποία εντάσσονται ως υποκατηγορία η αποζημίωση και η σύνταξη του Ευρωβουλευτή, τη φορολόγηση του συνολικού εισοδήματος των υποκατηγοριών αυτής της κατηγορίας, αυτοτελώς σε σχέση με τις προβλεπόμενες στην παρ. 2 του άρθρου 7 του Κ.Φ.Ε. λοιπές κατηγορίες εισοδημάτων, με βάση το σύστημα της κλιμακωτής φορολόγησης, θεσπίζοντας στο έχον γενική-καθολική εφαρμογή άρθρο 15 του Κ.Φ.Ε. διαφοροποιημένους συντελεστές, ανάλογα με το ύψος του συνολικού εισοδήματος από μισθωτή εργασία και συντάξεις, με την εφαρμογή μεγαλύτερου συντελεστή επί μεγαλύτερου συνολικού εισοδήματος της κατηγορίας αυτής, αποβλέποντας προδήλως στην διαφορετική οικονομική δυνατότητα κάθε φορολογούμενου συμβολής στα δημόσια βάρη, ικανοποιώντας με το σύστημα αυτό τη συνταγματική επιταγή περί τήρησης των αρχών της φορολογικής ισότητας, της αναλογικότητας και του κράτους δικαίου. Το προοδευτικό αυτό σύστημα φορολόγησης του άρθρου 15 του Κ.Φ.Ε. δεν έρχεται σε αντίθεση με το, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 12 της 2005/684/ΕΚ απόφασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δικαίωμα των κρατών μελών να λαμβάνουν υπόψη την αποζημίωση [αλλά και τη σύνταξη, ενόψει της επόμενης παραγράφου της αυτής διάταξης] για τον καθορισμό του φορολογικού συντελεστή που εφαρμόζεται σε άλλα εισοδήματα (πρβλ. a contrario C-349/14 της 21.5.2015 *Ministre deleque, charge du budget κατά Marlene Pazdziej*, σκ. 18). Τούτο διότι η αναφορά της διάταξης σε δικαίωμα των κρατών μελών, δεν έχει, πάντως, την έννοια ότι υποχρεώνει τον κοινό νομοθέτη κρατών μελών να φορολογεί αυτοτελώς τη σύνταξη και την αποζημίωση του Ευρωβουλευτή, απαγορεύοντας να τις λάβει υπόψη αθροιστικά με άλλα εισοδήματα στο πλαίσιο εφαρμογής ενός συστήματος προοδευτικής φορολόγησης. Περαιτέρω, λαμβανομένου υπόψη ότι, όπως κρίθηκε, η σχέση που συνδέει τον Ευρωβουλευτή με την Ευρωπαϊκή Ένωση ή το Ευρωκοινοβούλιο δεν είναι εξαρτημένης εργασίας (ΣτΕ 431/2023 7μ σκ. 10), η σύνταξη (αλλά και αποζημίωση) που λαμβάνει από την Ε.Ε. δεν μπορεί να θεωρηθεί εισόδημα φυσικού προσώπου που εργάζεται σε θεσμικό όργανο της Ε.Ε., το οποίο, δυνάμει της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 14 του Κ.Φ.Ε. απαλλάσσεται από την καταβολή φόρου εισοδήματος στην Ελλάδα. Εξάλλου, λαμβανομένου υπόψη ότι η σύνταξη και η αποζημίωση του Ευρωβουλευτή αποτελούν εισόδημα αλλοδαπής προέλευσης, κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Κ.Φ.Ε., για το οποίο η Ελλάδα έχει δικαίωμα φορολόγησης, σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 3 της προαναφερθείσας Απόφασης 2005/684/ΕΚ, υπό την προϋπόθεση αποφυγής διπλής φορολόγησης, νομίμως με την προσβαλλόμενη απόφαση καθορίζονται οι (τεχνικές) λεπτομέρειες εφαρμογής του έχοντος γενικό χαρακτήρα άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. περί αποφυγής διπλής φορολόγησης. Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του ν. 4172/2013, με την τελευταία διάταξη, κατ' υιοθέτηση των διεθνών προτύπων (Συμβάσεις αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συνάψει η Ελλάδα), αντιμετωπίζονται ζητήματα αποφυγής διπλής φορολόγησης με την εφαρμογή της μεθόδου «πίστωση φόρου αλλοδαπής». Εν προκειμένω δε, όπως προβλέπεται στην περίπτωση ιε' της παρ. 19 της ενότητας Γ του άρθρου 5 της προσβαλλόμενης απόφασης, με την οποία εξειδικεύεται η εφαρμογή του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε., το ποσό του φόρου που αποδεδειγμένα καταβλήθηκε υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης συμπληρώνεται στους κωδικούς 651-652 του εντύπου Ε1, με επιλογή της ένδειξης «Λοιπές περιπτώσεις» και πιστώνεται στο ποσό του φόρου

εισοδήματος που αντιστοιχεί στην Ελλάδα για το εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις. [...]».

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το εισόδημα από συντάξεις που λαμβάνονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ένεκα θητείας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φορολογείται μετά την προσθήκη της παρ. 4 στο άρθρο 12 του ν. 4172/2013 με τη παρ. 1 του άρθρου 92 του ν. 5036/2023, με τρόπο ίδιο με την αποζημίωση και την ειδική αποζημίωση που λαμβάνουν οι εν ενεργεία αντιπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ήτοι από το φορολογικό έτος 2022 και ύστερα το εισόδημα που αποκτούν τόσο οι εν ενεργεία αντιπρόσωποι του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσο και τα πρόσωπα που λαμβάνουν σύνταξη από αυτό, υπάγονται κανονικά σε φόρο εισοδήματος και ειδική εισφορά του ν.3986/2011. Άρα, για τα παλαιότερα εισοδήματα και συγκεκριμένα για τα έτη 2017-2021, ελλείψει ειδικής νομοθετικής ρύθμισης που να επιτρέπει στον νομοθέτη να φορολογήσει τα εισοδήματα αυτά, πρέπει να γίνει απαλλαγή του εισοδήματος από συντάξεις από την Ευρωβουλή από τον φόρο εισοδήματος και την ειδική εισφορά του ν.3986/2011.

Επειδή επιπλέον, η προσφεύγουσα επικαλείται την με αριθμό 200/2024 Απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία κρίθηκε ότι η σύνταξη αρχαιότητας την οποία λαμβάνουν οι πρώην Ευρωβουλευτές συνιστά «αμοιβή» η οποία καταβάλλεται λόγω της ειδικής έννομης σχέσης με την Ε.Ε. και της συμβολής τους στην εκπλήρωση των σκοπών της προς όφελος των κρατών μελών και των πολιτών, τους οποίους εκπροσωπούν.

Επειδή, σύμφωνα και με την Σκέψη 21 της ΣτΕ 200/2024, οι συνταξιούχοι Ευρωβουλευτές λαμβάνουν την σύνταξή τους από τον φορέα «PSEO» (Pension Scheme of European Officials and Other Servants of the European Union), υπέρ του οποίου έχουν καταβάλει τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές.

Επειδή περαιτέρω, σύμφωνα με την επιτροπή, το Συνταξιοδοτικό Σύστημα των Ευρωπαίων αξιωματούχων και του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης (PSEO) αποτελεί υποχρεωτικό επαγγελματικό συνταξιοδοτικό φορέα αντίστοιχο των συνταξιοδοτικών συστημάτων των κρατών μελών της Ε.Ε.. Συνεπώς, η χορηγούμενη από το «PSEO» σύνταξη στους πρώην Ευρωβουλευτές εντάσσεται στα εισοδήματα της περ. στ' της παρ.3 του άρθρου 12 του ν.4172/2013, ήτοι “συντάξεις που χορηγούνται από κύριο και επικουρικό φορέα υποχρεωτικής ασφάλισης, καθώς και από επαγγελματικά ταμεία που έχουν συσταθεί με νόμο”.

Επειδή, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 92 του ν.5036/2023, το ζήτημα που αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση είναι η ανάγκη θέσπισης ειδικής διάταξης τυπικού νόμου για την υπαγωγή της αποζημίωσης που λαμβάνουν οι Έλληνες Ευρωβουλευτές από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε φόρο εισοδήματος, ως εισόδημα από μισθωτή εργασία, σύμφωνα με την υπ' αρ. 431/2023 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Με βάση την υπ' αρ. 431/2023 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν υφίσταται ειδική διάταξη τυπικού νόμου, με την οποία προβλέπεται η επιβολή φόρου εισοδήματος στην αποζημίωση που λαμβάνουν οι Ευρωβουλευτές από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ως εισόδημα από μισθωτή εργασία.

Επειδή επιπλέον, η Ε.2037/2023 εγκύκλιος του Διοικητή της ΑΑΔΕ παρέχει διευκρινίσεις για την φορολογική μεταχείριση μόνο της καταβαλλόμενης αποζημίωσης (και της μεταβατικής) στους Ευρωβουλευτές της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την υποβολή τροποποιητικών δηλώσεων μόνο για τα εν λόγω εισοδήματα, για τα φορολογικά έτη 2021 και προηγούμενα.

Επειδή, σύμφωνα με τα παραπάνω, η προσθήκη της διάταξης της παρ. 4 του άρθρου 12 του ν.4172/2013 έχει ως στόχο την επιβολή φόρου εισοδήματος στις αποζημιώσεις που λαμβάνουν οι Ευρωβουλευτές της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, από το φορολογικό έτος 2022 και μετά, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία ηλεκτρονικής κατάθεσης 02/04/2024 και με αριθμό πρωτοκόλλουενδικοφανούς προσφυγής της, με ΑΦΜκαι την επικύρωση:

Α) Της από 04/03/2024 απορριπτικής απάντησης της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών επί του με αριθμό πρωτ./1101 αιτήματος της προσφεύγουσας.

Β) Της με αριθμό ειδοπ./21-12-2023 (αρ. δηλ./20-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2017.

Γ) Της με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 (αρ. δηλ./21-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου υπόχρεου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2018.

Δ) Της με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 (αρ. δηλ./20-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου υπόχρεου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2019.

Ε) Της με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 (αρ. δηλ./20-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου υπόχρεου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2020.

ΣΤ) Της με αριθμό ειδοπ./04-03-2024 (αρ. δηλ./20-12-2023) Πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου υπόχρεου, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών, φορολογικού έτους 2021.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου με βάση την παρούσα απόφαση:
Φορολογικό έτος 2017

Η με αριθμό ειδοπ./2023 **30.950,41 €**

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με ημερομηνία έκδοσης 21/12/2023 και με αριθμό ειδοποίησηςπράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2017, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών.

Φορολογικό έτος 2018

Η με αριθμό ειδοπ./2024
31.992,51 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με ημερομηνία έκδοσης 04/03/2024 και με αριθμό ειδοποίησηςπράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2018, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών.

Φορολογικό έτος 2019

Η με αριθμό ειδοπ./2024
29.575,07 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με ημερομηνία έκδοσης 04/03/2024 και με αριθμό ειδοποίησηςπράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2019, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών.

Φορολογικό έτος 2020

Η με αριθμό ειδοπ./2024
19.977,76 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με ημερομηνία έκδοσης 04/03/2024 και με αριθμό ειδοποίησηςπράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2020, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών.

Φορολογικό έτος 2021

Η με αριθμό ειδοπ./2024
13.480,28 €

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με τη με ημερομηνία έκδοσης 04/03/2024 και με αριθμό ειδοποίησηςπράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2021, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο/Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

α/α

ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝΙΚΟΛΑΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.

